

hjempet Striden ud, eller saa længe, indtil en af Magterne har faaet en saadan Overvægt, at Krigen slutter. I den Retning, i politisk-strategisk Retning, har det en ganske overordentlig Betydning, om Danmark har et Søværn eller ikke. Det Søværn, som her eftertrages, er sandelig saa bestemt som muligt; men det vil dog kunne faae en saadan Betydning, at vi — bortset fra de særlige Hverv, der i alt Fald efter tidligere Udtalelser tiltæntes Flaaden at udføre under en Krig — kunne sige, at Flaaden vil stille os gunstigere under alle mulige Eventualiteter, idet den nemlig vil gjøre det langt lettere for den Magt, der ikke ønsker, at vi skulle udslætted af Kortet, at komme os til Hjælp. Derimod at forsvare Danmark udelukkende med Torpedobaade, som Enkelte tænke sig, bliver kun et Fantasiprodukt. Torpedobaaden er en ny Opfindelse, der endnu er i sin Vorden; men denne Vorden strider henimod større og større Skibe. De smaa Torpedobaade ere Leilighedsvaaben, der kunne gjøre uhyre Virkning ved visse givne Leiligheder, men hvorved man sandelig ikke kan forsvare et Land eller fremme dets politiske og strategiske Magtstilling paa Søen. Jeg siger derfor, at hvilken Plan man end fastholder med Hensyn til Forsvaret, er og bliver Flaaden et Led, som man umuligt kan se bort fra, og som man ganske rolig kan udvikle med vore særlige Forhold for Die. Det er blot det, jeg ønsker at holde fast overfor den Bemærkning, at man endnu Intet kan beslutte. Beslutte vi Intet at gjøre nu, saa gaa vi langsomt ned ad Bakke, og saa kommer der en skjønne Dag, hvor hele Folket raaber: Hvor er Flaaden henne? Men en Flaade kan ikke improviseres, hverken med Hensyn til Materiel eller Personel. — Det har man dyre-købte Erfaringer for hele Verden over.

J. Pedersen: Naar den ærede sidste Taler vil gjøre mig den Indrømmelse, at den hele Forsvarsplan er et sammenhængende Hele, og indrømmer tillige, at ogsaa den særlige extraordinære Bevilling til Flaaden maa føies derind under, saa forlanger jeg ikke Mere, og saa tænker jeg ogsaa, han vil være i Stand til at overbevise den høitæredede Marineminister, som ikke kan forstaa Sammenhængen. Jeg kan virkelig ikke se rettere, end at det maa have Indflydelse paa Bestaffenheden af de Skibe, man maatte komme til at bygge, at man først er paa det Rene med, hvad man vil gjøre i Befæstningsagen. Der har jo meget ofte været ført Forhandlinger om, hvorvidt de Skibe, man bygger, skulle være større eller mindre, og det Spørgsmaal maa jo dog afgjøres af

Hensyn til, hvorledes man nærmest tænker sig de Skibe benyttede. Nu sagde det ærede Medlem, at man kan ikke forsvare Landet med Torpedobaade, og at dette med Torpedobaade er kun en skøn Drøm; men han søiede til, at Torpedobaadene vare kun i deres Vorden, og han vilde ganske vist med det Samme afgjøre, hvad disse Torpedobaade vilde blive til, naar Torpedobæsenet en Gang blev rigtig udviklet. Han mente, at saa kom man til større Skibe; det er det, de udvikle sig hen imod. Ja, det kan gjerne være; men man skal sandelig kunne afgjøre, hvad det, der er i sin Vorden, bliver til, naar det bliver færdigt. Det kan jo dog være, at Torpedobaade kunne faae en større Fremtid, dersom man fik et Forsvar, der mere saae bort fra Kjøbenhavn end det, som Regjeringen stadig møder os med.

Carstensen: Jeg bad kun om Ordet for at gjøre nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlems Yttring om, at jeg havde sagt, at Torpedobaadene vare i deres Vorden. Det er en Kjendsgjerning, som Ingen kan modsig, der foreligger de klareste Beviser derpaa hele den civiliserede Verden over, og naar jeg peger hen paa, i hvilken Retning deres videre Udvikling gaar, saa foreligger der ogsaa de klareste Beviser for Rigtigheden af min Mening i den Kjendsgjerning, at alle Magter efterhaanden mere og mere gaa over til de saakaldte Torpedojagere eller Torpedofrydere, som er det næste Skridt i Torpedobaadens Udvikling. Her holder jeg mig til Kjendsgjerningen; jeg tyer ikke til nogetsomhelst Argument, der kan føre os hen til de høiere Sphærer, hvor Luftballonerne spæve.

J. Pedersen: Siden Luftballonerne komme igjen, skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ser i Bladene, at der eksperimenteres i Frankrig og Tydskland med Luftballoner som Angrebsvaaben mod Fæstninger.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A Sp. 2145—46).

vedtoges med 41 Stemmer mod 11.

Lovforslagets § 2 (se sammesteds).

vedtoges med 41 Stemmer mod 11.